

DECLARAȚIE

PRIVIND STRATEGIA UNIUNII 1994 - 1995

Comitetul executiv al Uniunii consideră că misiunea sa este să conducă Biserica A.Z.Ș. din România într-o experiență spirituală, mântuitoare, progresivă și să organizeze folosirea darurilor spirituale pentru a face eficientă împlinirea misiunii ei de predicare a Evangheliei.

A. Considerăm că dezvoltarea unei experiențe spirituale mântuitoare este privilegiul cel mai înalt la care ne cheamă Dumnezeu. Ea este darul pe care Dumnezeu Se bucură să ni-l ofere atunci când Îi oferim viața noastră ca El să lucreze.

Stimate surori, iubiți frați, tineri și copii

„Har și îndurare de la Tatăl luminilor! Vă scriu eu, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la împărăție și la răbdarea lui Isus Hristos!”

Cât de repede aleargă timpul! Ieri, începeam anul cu ținte, hotărâri, cu urări de bine, de pace și de prosperitate. Vedeam prin credință calea pe care avea să ne conducă Dumnezeu, chiar dacă nu cunoaștem viitorul. Mai ieri ne făgăduiam să fim creștini mai buni, mai darnici, mai aproape de Isus și de împărăție. Nădăjduiam ca anul 1993 să fie mai rodnic, mai plin de binecuvântări, mai altfel decât cel trecut, oricum mai altfel.

Și, până să ne desmetim de impresiile anului nou, ne-am pomenit la sfârșitul anului. Stăm la cumpănă și cumpănim. S-au împlinit oare așteptările? Am atins oare țintele? Am devenit oare mai... mai... mai? Am așteptat oare prea mult de la Domnul? A scăzut oare credințioșia Lui? N-a putut oare să vină în întâmpinarea idealurilor și aspirațiilor noastre? Este El oare vinovat de neîmplinirile noastre?

Mântuitorul nostru a fost în fiecare din zilele acestui an cu noi, așa cum ne-a făgăduit: „Eu voi fi cu voi în toate zilele“. Fie că au fost cu soț sau fără, fie că au fost însorite sau cu nori, fie

că a vuit furtuna sau a adiat zefirul, fie că valurile mării au stat gata să ne înghită sau briza ne-a mângâiat fruntea, în toate zilele El a prefăcut valea plângerii într-un loc plin cu izvoare, iar valea umbrei morții a fost trecută cu încredere deplină în Acela care a fost la cârma vieții noastre.

În fiecare familie, Isus a dorit să fie de-al casei, să împărtășească cu noi poverile și grijile, să ia parte la greutatea și munții de probleme, în aparență de netrecut. El a încununat anul cu binecuvântări, iar pașii Lui au revărsat belșugul. Fericirea și îndurarea ne-au însoțit necurmat. El ne-a săturat sufletul chiar și în locuri fără apă.

Dar oare mai ținem noi minte toate binefacerile Sale? Apreciem toate intervențiile Sale nemaipomenite în viața noastră? Ne mai reamintim de bucuriile, binecuvântările și experiențele tuturor zilelor acestui an? Am descoperit binecuvântări chiar și în încercările, suferințele și căderile noastre? Recunoaștem astăzi că mâna Lui de Tată ne-a susținut în clipe de întunecime și descumpănire?

„Nu uita nici una din binefacerile Lui“, ne somează psalmistul. Est greu să ții minte atâtea... Cine le poate număra? Fiecare bătaie de inimă este o binefacere a Lui „câci în El avem viața, mișcarea și ființa“ (Fapte 17, 28). Fiecare clipă de existență este o binefacere a Lui și orice păcat iertat este o dovadă a dragostei Lui. Câte asemenea și alte binefaceri ne-au fost partea în fiecare zi a acestui an? Nu este însă greu să ții minte atunci când știi că toate aceste daruri bogate sunt oferite cu mărinimie de Acela „care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său“ (Apoc. 1, 5. 6).

Anul 1993 a fost un an tulburat, încărcat cu rapoarte dramatice, cu evenimente care s-au succedat cu repeziciune și care au lăsat în urmă plâns, jale, lipsă, vărsare de sânge, disperare și ruină. Pe toate meridianele și paralele globului, îngerii răului au excelat în cruzimi de tot felul. Victimele sunt nenumărate. Fie că

CURIERUL ADVENTIST

Nr. 12/1993

ANUL LXX

Revista

CURIERUL ADVENTIST

este

organul oficial

al Bisericii Creștine

Adventiste de Ziua a Șaptea
din România

APARE LUNAR

•

Redactor:

DUMITRU POPA

Membrii comitetului redacțional:

Adrian Bocăneanu

Lazăr Forray

Aron Moldovan

Dumitru Popa

•

Tehnoredactare:

Dumitru Popa

Corectură:

Florica Gheciulescu

Tehnoredactare computerizată:

George Toncu

Culegere:

Lori Gheorghiu

CUPRINS

- Declarație	cop.1
- Cuvântul președintelui.....	" 2
- Editorial.....	pag.1
- Din viața bisericii	" 5
- Recunoștință și consacrare.....	" 7
- Proiecte.....	" 9
- In memoriam	" 12
- Congresul tinerilor.....	" 13
- În Betleem.....	" 18
- Vocea Speranței	" 19

Casa de Editură și Tipografia
„CUVÎNTUL EVANGHELIEI“
Biserica Creștină Adventistă
de Ziua a Șaptea din
România

Redacția și Administrația:
București, Str. Argeș 8
Sect. 2 / OF. P. 9 / Cod 72126
ISSN 1220-6725

Editorial

Un alt an pe care l-am trăit clipă cu clipă s-a adăugat nesfârșitului fluviu al timpului ce poartă cu el - pe o porțiune infimă, în comparație cu veșnicia - viața noastră pasageră.

Un an de strădanie, de biruințe și înfrângeri în viața noastră spirituală, un an care ne-a apropiat mai mult de revenirea Mântuitorului și de încheierea istoriei mântuirii.

Satana este conștient că a intrat în criză de timp și cât este el de puternic - în cele rele - are coșmaruri care se înțelesc din ce în ce mai mult într-un raport direct proporțional cu comprimarea - pentru el - a timpului.

Satana se teme cel mai mult de faptul că va veni o generație de credincioși care vor lua în serios pe Dumnezeu și vor asculta de El cu multă atenție.

Satana se teme foarte mult că adventiștii de ziua a șaptea vor crede pe Dumnezeu pe cuvânt și vor conlucra cu El în eradicarea obiceiurilor păcătoase din viața lor.

Satana se teme că adventiștii își vor concentra interesul lor în păzirea poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus (Apocalips 14, 12).

Satana se teme că aceia care, în mod sincer, doresc credința lui Isus vor dezvolta, de asemenea, caracterul lui Isus.

Satana se teme de faptul că aceia care își vor dezvolta un caracter asemenea caracterului lui Isus, prin credința și în puterea dăinuitoare a Domnului Hristos, vor dovedi înaintea întregului Univers că este un înșelător.

Satana se teme că bărbații și femeile, fiecare având un trecut marcat de păcat, în multiplele lui forme, vor demonstra prin viața lor schimbată și transformată că modul de viață al lui Dumnezeu este cel mai plăcut, cel mai fericit și cel mai sănătos.

Satana se teme că un caracter atrăgător, cuceritor, asemenea caracterului celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu, va grăbi venirea Domnului și nimicirea lui, căci „Domnul Hristos așteaptă cu nerăbdare să se manifeste în biserică Sa. Când caracterul lui Hristos va fi în mod desăvârșit reprodus în poporul său, atunci El va veni să-i ia ca fiind ai Lui“.

Satana se teme că aceste posibilități glorioase vor fi descoperite atunci când bărbații și femeile vor studia doctrina sanctuarului. El va fi mulțumit dacă membrii bisericii vor privi numai la cruce, acolo unde Domnul lor a atârnat între cer și pământ, și aceasta atâta vreme cât nu-L vor urma în Sanctuarul ceresc, și acolo să înțeleagă de ce a trăit și a murit El așa cum El a trăit și a murit. Satana va fi satisfăcut dacă membrii vor face să curgă în tezaurul bisericii darurile lor într-o măsură din ce în ce mai mare, să construiască pretutindeni în lume, cele mai plăcute edificii de sănătate și educație, să primească laude de la oameni pentru interesantele programe radio-TV, ș.a.m.d.. El va fi satisfăcut atâta vreme cât toate aceste activități minunate nu fac ca ei să crească în har și în acea calitate spirituală a vieții care să-i deosebească într-o zi ca popor al lui Dumnezeu și care este singura cale de a rezolva problema păcatului.

Iată gânduri care să precumpănească anul în care pășim, anul creșterii noastre spirituale și al înfrângerii celui rău.

Da! Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin Cuvântul mărturisirii lor.

Între mijloacele spirituale și practice pe care dorim să le punem la lucru în vederea dezvoltării vieții spirituale menționăm:

1. Clarificarea noțiunii de viață spirituală în contextul vieții contemporane și transmiterea conceptului în rândul pastorilor și credincioșilor, prin pregătirea și publicarea în formă scrisă (cărți, articole în reviste, circulare, materiale audio-vizuale) de studii și alte materiale privind acest subiect. Programul pentru educația continuă a pastorilor în anul 1994 va avea ca subiect spiritualitatea pastorului.

Rezultatele acestor studii, constatările privind starea bisericii, tendințele constatate și planurile propuse urmează să fie aduse la cunoștința pastorilor și credincioșilor pentru conștientizarea bisericii privind starea sa reală.

Se va promova o reînnoire a predicării hristocentrice, în spiritul și în termenii neprihănirii prin credință.

Se vor organiza, în mod corespunzător, serviciile divine, curente și ocazionale, și celelalte întâlniri ale comunității: Școala de Sabat, pregătirea pentru botez și închinarea prin cântare adecvată, adunări de experiențe și cuprinderea tuturor în programe care să instruiască și să inspire pe membri.

2. Se va încuraja părtășia spirituală în cadrul întregii biserici prin:

- organizarea de zile de consacrare și rugăciune;

- programe de rugăciune cu ținte săptămânale;

- împărtășirea experiențelor în cadrul unor adunări speciale în comunități și prin schimb de experiență, inclusiv invitarea de laici din alte comunități la ocazii speciale;

- organizarea de seminarii specifice și programe

"Cartea anului"

3. Se va da o atenție specială revigorării vieții spirituale personale și de familie, cu publicarea de materiale adecvate și programe de studii și rugăciune, iar la nivel de comunitate prin organizarea de grupe mici multifuncționale (diaconi + SS + evangh. - slujire). La sediile Conferințelor și Uniunii se va da locul cuvenit vieții spirituale și se vor organiza programe de rugăciune de mijlocire pentru pastori, comunități, alte persoane și situații speciale. Se va crea cadrul necesar pentru împărtășirea între conducători a preocupărilor, așteptărilor, planurilor și experiențelor în domeniul vieții spirituale care să aibă întâietate față de activitățile curente.

4. Se va organiza vizitarea susținută a comunităților și zonelor cu situații speciale, în cadrul unor programe de redresare sau de dezvoltare spirituală.

De asemenea, vor putea fi invitați la sediul Conferințelor și Uniunii, pentru consultări și sprijin, pastori și reprezentanți ai unor asemenea comunități sau zone.

5. Vor fi promovate programe specifice pentru creștere spirituală în rândul studenților și profesorilor ITA, așa încât să se poată oferi bisericii conducători sănătoși din punct de vedere spiritual pentru timpurile de confuzie care ne așteaptă.

În toate aceste activități, locul cel mai important se va acorda prezenței Mântuitorului, singura sursă de viață spirituală autentică.

B. În perioada în care ne aflăm, când forțele răului își utilizează toate mijloacele pentru a corupe pe cei aleși, iar efectele confuziei pe plan social,

„Lucrarea slujitorului Evangheliei este aceea de a pune în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri de Dumnezeu. Dacă cineva care intră în această lucrare alege partea cu cel mai puțin sacrificiu de sine, mulțumindu-se numai cu predicarea și lăsând pentru altul lucrarea de slujire personală, lucrarea lui nu va fi primită de Dumnezeu. Suflete pentru care a murit Hristos pier din lipsa unei lucrări personale bine îndrumate, și acela care, intrând în lucrarea de slujire, nu este gata să facă lucrarea personală cerută de îngrijirea turmei, și-a greșit cariera“ (A.A./527).

moral și spiritual se resimt în interiorul bisericii, este necesară promovarea unei religii mature și în continuu progres.

În acest scop:

1. Se va urmări prezentarea echilibrată și consecventă a Evangheliei iertării și sfințirii.

2. Se vor alcătui planuri cu un nivel ridicat de continuitate și se va promova consecvența în aplicarea lor.

3. Introducerea unor schimbări se va face în măsura nevoii reale, cu o bună pregătire, urmărind însușirea spiritului adevărat al schimbării și evitând preluarea imatură a acesteia, încurajând spre consens și nu spre divizare în procesul înnoirii.

4. Se va da ocazie sporită bisericii - pastorilor și laicilor - să exercite capacitatea de gândire, de decizie, acordând răspunderi sporite, încurajând dezbateră constructivă a tendințelor din biserică, inclusiv prin rubrici speciale în C.A. și alte publicații.

C. Comitetul executiv al Uniunii manifestă o conștiință sporită a mării varietăți și abundențe de daruri ale Duhului Sfânt, în cadrul comunităților și corpului pastoral, și consideră ca o sarcină prioritară identificarea, dezvoltarea și valorificarea lor.

De aceea:

1. Va pregăti materiale pentru descoperirea darurilor și va organiza la scară națională un program de identificare și dezvoltare a lor.

Programele viitoare vor fi alcătuite așa încât să țină seama de rezultatele studiului.

Se va alcătui și o bancă de talente.

În comunități se va crea cadrul cel mai prielnic pentru aprecierea diversității darurilor, instruirea diversificată, valorificarea lor progresivă, urmărindu-se implicarea masei credincioșilor.

Se vor folosi pentru instruire, în mod special, ocaziile din Săbat după-amiază.

Se recomandă adoptarea unei proceduri de alegeri la nivelul comunității care să țină seama de darurile spirituale descoperite și dezvoltate.

Se pot organiza manifestări specializate (convenții, festivaluri, concursuri și cenecluri) pentru afirmarea oficială a darurilor.

2. Va dezvolta Departamentul de Isprăvnicie și va asigura materiale și ocazii în vederea dezvoltării.

3. La nivelul pastorilor, se va încuraja dezvoltarea darurilor spirituale, susținând specializarea și perfecționarea lor, dar nu în dauna unei slujiri echilibrate în toate domeniile de activitate pastorală.

4. Se vor populariza în țară și în biserică mondială experiențele legate de valorificarea și dezvoltarea darurilor spirituale, biserică va fi informată de experiențe specifice din cadrul lucrării mondiale și se vor organiza schimburi de experiență.

D. Comitetul executiv al Uniunii apreciază că sunt necesare măsuri speciale de sporire a eficienței activității bisericii, având în vedere vastitatea și complexitatea lucrării și timpul rămas la dispoziție.

De aceea:

1. Se va întreprinde un studiu care să evidențieze aspecte deficiente ale eficienței activității bisericii din România. Concluziile studiului vor fi luate în considerație la alcătuirea planurilor pentru viitor.

2. Programele de activitate vor fi dimensionate așa încât să se evite suprapunerea sau supraaglomerarea de proiecte.

Se va urmări adaptarea la realitate, coordonarea programelor și încadrarea într-un proiect general, pe termen lung.

3. Se va da maximă atenție stării de spirit a credincioșilor și pastorilor, ridicării nivelului de motivație spirituală, atât pentru membrii noi, cât și pentru cei cu vechime în biserică.

4. Periodic, să se evalueze rezultatele activităților, urmărindu-se indici obiectivi, acolo unde este posibil. Experiențele vor fi popularizate, inclusiv în scris.

În lumina acestui document, departamentele, organizațiile și instituțiile bisericii urmează să adopte planuri concrete care să transforme aceste direcții generale în realități practice.

Un accent deosebit se va pune pe aplicarea tuturor acelor principii pentru copiii și tineretul bisericii, în vederea unei vieți spirituale în continuă creștere, pentru a asigura viitorul bisericii.

*Comitetul executiv
al Uniunii*

s-au petrecut în Asia, Israel, fosta Iugoslavie, America, Africa, statisticile sunt alarmante, iar termenii de comparație sunt depășiiți.

Fenomenele naturale sau nenaturale au rostit și anul acesta solii de avertizare pentru locuitorii pământului. Ele au trimis semnalele ultimei raze de har care este gata să se stingă. Cine a luat aminte? Cine a reacționat printr-o trezire din somn și printr-o pregătire serioasă? A cui ureche a sesizat invitația lui Isus? Care ochi neumbrit a văzut în toate acestea o ultimă și stăruitoare chemare acasă? Câți dintre noi, care cunoaștem Scriptura, am hotărât să schimbăm cursul vieții noastre obișnuite și să îndreptăm corabia vieții în direcția Noul Ierusalim?

Îmi revin în minte acele constatări inspirate: „Criza se furiează asupra noastră... Satana vede că timpul lui este scurt. El a pus pe toți agenții lui la lucru pentru ca oamenii să fie amăgiți, înșelați, ocupați și fermecați până când trece ziua cercetării și ușa milei se va închide pentru totdeauna... Spiritul lui Dumnezeu se retrage de pe pământ și nenorociri după nenorociri vin pe apă și pe uscat... Oamenii se grupează rapid sub steagul pe care și l-au ales“ (H.L.L., 594, ed. mică).

Ați sesizat? Satana știe că timpul lui este scurt. Cine mai știe că timpul este scurt? Fără îndoială, adventiștii, tu și eu. Cum acționează Satana și cum acționăm noi, eu și tu? Este timpul să ne trezim. Timpul este scurt și

Satana știe aceasta... și lucrează în consecință. Și tu știi! Și? Care este semnul că știi? „Oamenii se grupează.“ Unde te atașezi tu? Cărei grupe aparții? Ce fel de fecioară ești? Cum stai cu uleiul? Ațipirea vine, fie că ești înțelept sau nu. Ți este suficient uleiul până la venirea Mirelui?

Aceste gânduri mă preocupă acum, la încheiere de an. Și nu numai acum. Rapoarte îmbucurătoare despre suflete câștigate pentru Hristos în toată Uniunea noastră, primim mereu... numărul crește. Crește și calitatea? Mă răscolește o îngrijorare: vom fi oare toți cei înscrși în registrele comunităților noastre, aproape 65.000 de membri, și în cer? Vom intra toți pe porți în cetate? Voi fi și eu printre ei?

Acum, când anul se încheie, vă invit să vă uniți cu mine într-o cântare de slavă pentru Isus, care a fost alături de biserica Sa și alături de fiecare în parte. Pe veci Îi rămânem datori pentru dragostea Sa. Toată slava, lauda, cinstea și mulțumirea să fie aduse Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.

Dar aș dori să-mi exprim gânduri de mulțumire și de recunoștință față de pastorii și angajații bisericii din toate compartimentele de activitate, pentru devotamentul, credincioșia, sacrificiile și dragostea pe care le-au investit pentru Dumnezeu și pentru cauza Sa. Datorăm mult acestor oameni, bărbați, femei și tineri, fie că au lucrat în Comitetul Uniunii sau ca ajutoare în birouri, fie că au lucrat la Editură - un loc fierbinte pentru biserică - sau la

tipografie, un alt loc unde „arde“, ca mașinist, legător, mecanic, administrație sau alte domenii, fie pentru cei de la radio, această ramură dinamică și tânără care începe să meargă și să vorbească, fie că este chemat să lucreze la conducerea Conferințelor sau ca pastori în districte, care lucrează la firul ierbii. Tuturor acestora le trimit o urare de har bogat și de izbândă deplină. Timpul lor este scurt.

Nu pot să trec mai departe pe lângă frăția noastră adventă din cele aproape 1000 de comunități din țară. Datorită vouă, dragi membri ai comunităților, tineri sau foști tineri, în puterea vârstei sau la ani mulți, surori devotate lui Isus, Mariile și Martele noastre neobosite, copii dragi care înfrumusețați broderia vieții creștine; da, datorită vouă, într-o mare măsură Biserica lui Hristos merge înainte.

Scumpi prieteni și vizitatori, simpatizanți și viitori membri ai comunităților, vă mulțumesc pentru prospețimea de spirit și simțire pe care o aduceți cu voi. Ne-am simți rău fără voi:

O mulțumire deosebită o datorez Comitetelor comunităților noastre. Sabat după Sabat și săptămână după săptămână, voi sunteți aceia care vegheați de aproape asupra nașterilor din nou, a creșterii, a hrănirii cu pâinea vieții, a tuturor sufletelor peste care sunteți chemați să trudiți. Fără voi, noi, pastorii, n-am putea împlini ce lipsește. Dumnezeu să vă sprijinească!

Orice serviciu divin este totdeauna completat armonios cu o

solie pe versuri și note. Corurile comunităților noastre, leviții cântăreți cu gura, cu arfa, cu trâmbițe sau cu alăuta sunt de neînlocuit. Vă mulțumesc pentru stăruința și consacrarea voastră în slujba cântării. Mă gândesc la sutele de repetiții pentru a putea aduce Domnului o jertfă cât mai perfectă cu putință. Din păcate, nu primiți de prea multe ori mulțumiri, dar astăzi țin să vă mulțumesc. Con-

tinuați să cântați numai cântările Sionului pe un pământ străin. Într-o zi, veți afla câte suflute au fost aduse la piciorul crucii prin lucrarea voastră. Fără voi, n-am fi atât de eficienți și nici atât de fericți în Domnul.

Ce să spun despre compozitorii și poeții noștri! Implorăm peste ei iluminarea divină ca versurile lor să ne vorbească din ce în ce mai mult despre țara noastră de sus și

despre bucuria care ne este pusă înaintea.

Avem o armată de diaconi, care lucrează ca pentru Domnul, acolo unde sunt chemați: diaconi, casieri, diaconi de sală, diaconi de grupe, primi diaconi, prime diaconese. Ce forță extraordinară și ce muncă serioasă! Vă mulțumesc vouă, tuturor, în numele Domnului. El să vă răsplătească abnegația și alergarea voastră!

Din viata bisericii

Pentru buna funcționare a bisericii și activității ei, pentru unificarea direcției și pentru înviorare, încurajare și orientare spirituală, Biserica Adventistă are ca principiu de lucru Comitetul. La toate nivelele organizației noastre bisericesti, precum și în toate instituțiile ei, Comitetul este organismul chemat să administreze, să analizeze, să studieze și, sub îndrumare divină, să ia hotărâri care au menirea să unifice credința, practica și procedura în biserica locală, Conferință, Uniune, Diviziune și Conferință Generală.

Anul acesta, între 3 și 10 noiembrie, în localitatea Jongny din Elveția, a avut loc Comitetul Anual al Diviziunii Euro-Africa. Membri ai acestui comitet sunt slujbașii principali ai Diviziunii, directorii de departamente de la Diviziune, în număr de 15, președintele de Uniuni, în număr de 13, directorii instituțiilor Diviziunii, în număr de 9 și 5 membri laici - deci un total de 42, la care se adaugă invitații, în număr variabil de la an la an.

Cu ocazia aceasta, din partea Uniunii Române au participat frații N. Dumitrescu și P. Blaj, ca membri, și frații P. Danci și V. Dima, ca invitați.

Ca o ocazie deosebită, la acest comitet au participat din partea Conferinței Generale fr. R. Folkenberg, președinte, și sora Rowena Rick, trezorier asistent la Conferința Generală, precum și T. Mostert, președinte al Uniunii Pacificului din Diviziunea Nord-Americană.

Întrucât agenda a fost deosebit de încărcată, programul a fost foarte strâns și, deci, și tim-

pul foarte bine drămuț. Întâlnirea cu frații responsabili din diferite țări ale Europei și Africii a oferit ocazia schimbării de sentimente, experiențe și de partășie frățească. Printre punctele de pe agenda comitetului au figurat, pe lângă rapoarte și dări de seamă, statistici și studii, o serie întregă de probleme stringente și importante ca:

1) Situația misiunii globale în lume și în Diviziunea noastră. Raportul botezurilor a fost încurajator, mai ales în țările din Europa de răsărit, unde s-a constatat o creștere deosebită. Comitetul Uniunii Române și-a pus ca țintă, la 1 iulie 1990, un număr de 20.000 de botezuri, până la 30 iunie 1995. La 30 septembrie 1993, avea un număr de 18.536 de botezuri, procentul față de țintă fiind de 92 %.

Sperăm ca, cu ajutorul Duhului Sfânt, până la încheierea acestui an să atingem, cu un an și jumătate mai devreme, ținta propusă pentru 30 iunie 1995. Binecuvântat să fie numele Domnului!

Cum ar arăta casele noastre de rugăciuni dacă n-ar fi îngrijitorii? Cu câtă migală și grijă pregătesc ei locurile de închinare, ca să-și primească oaspeții! Și pe Domnul lor! Primiți din partea mea aprecierea și recunoștința pentru serviciul vostru. Voi sunteți robii Domnului și leviți în casa Lui.

Ca să nu trec cu vederea pe nimeni, mulțumesc tuturor acelor anonimi din biserică care-și fac cu credincioșie lucrul lor umil și neluat în seamă, dar care este prețuit de Acela care

veghează vrăbiile, păsările cerului și iarba de pe câmp.

La încheiere, vă doresc tuturor ca zilele anului ce vine să vă aducă o nouă experiență cu Dumnezeu, o creștere în har și o viziune adevărată asupra responsabilității pe care v-a încredințat-o Dumnezeu. Vă rog să nu uitați că aparțineți unei biserici, singura legată de un eveniment: a doua venire. Toate celelalte aparțin trecutului, dar această biserică s-a născut și continuă să existe și să lucreze pentru marea eveniment viitor,

care, în curând, va deveni prezent: revenirea Fiului omului pe norii cerului.

Priviți apartenența voastră, slujba voastră, capacitățile voastre, talanții și darurile voastre duhovnicești în această perspectivă.

Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu noi cu toți! Amin! 2 Cor. 13, 14.

Președinte
Nelu Dumitrescu

2) Campanii de evanghelizare pentru anul 1994, în care fiecare Conferință urmează să aibă câte un evanghelist în alte țări.

3) Colecte speciale în biserică mondială, din care, pentru Uniunea Română, se vor aloca fonduri în vederea construirii de Case de Rugăciuni.

4) Planuri deosebit de importante pentru tineretul din biserică. S-au prevăzut acțiuni și o strategie pe termen lung în vederea pregătirii tineretului spre a fi mâna de ajutor a Domnului. Ulterior, Departamentul Tineretului va face cunoscut bisericii aceste planuri și strategii.

5) Isprăvnicia creștină a formulat o declarație de principii, cu privire la sacrificiu, dezvoltarea ființei umane pentru slujire, care va fi studiată și recomandată tuturor membrilor și angajaților bisericii noastre.

6) În domeniul libertății religioase și a relațiilor publice, s-au

prezentat documente de valoare internațională, prin care s-au realizat nenumărate biruințe în păzirea Sabatului, evanghelizare, lucrare misionară, etc.

7) Departamentul Sănătății a pregătit o declarație din partea Comitetului de nutriție al Conferinței Generale, declarație ce va fi publicată în Curierul Adventist.

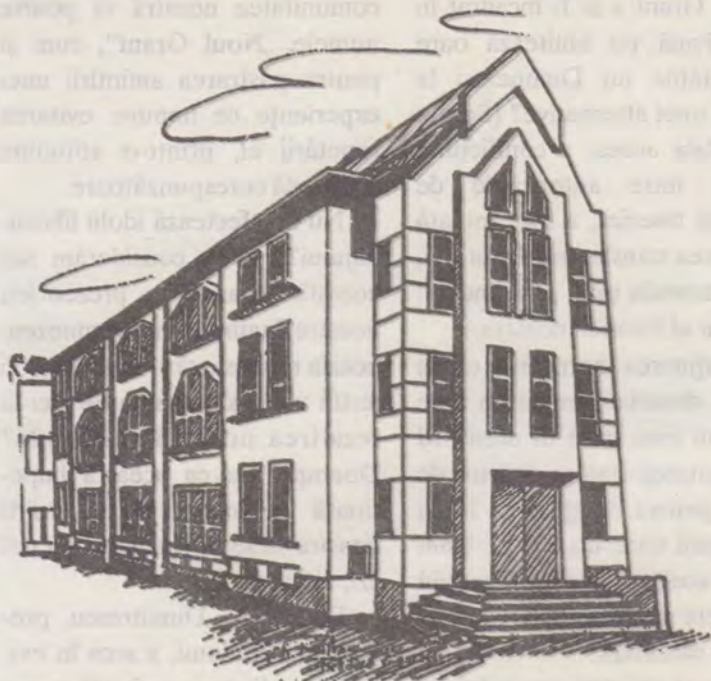
În vederea sesiunii Conferinței Generale de la Utrecht, în 1995, s-au plănuțit două colecte mondiale ce vor fi folosite pentru intrarea în teritorii noi. Ținta este ca, până în anul 2.000, să se întemeieze 2.000 de comunități în teritorii noi. Proiectul poartă denumirea „Mâini de-a lungul lumii“ și reflectă viziunea extinsă a predicării Evangheliei în toată lumea, la orice faptură, în această generație.

Sabatul din 6 noiembrie a fost o zi deosebită pentru frații din Elveția. În sala cea mare de expoziții din Berna, peste 1000

de membri din toată Elveția s-au adunat pentru a-l asculta pe fr. R. Folkenberg, președintele Conferinței Generale, atât dimineața, cât și după-amiaza. Cu această ocazie, președintele Uniunii Române a prezentat tuturor celor prezenți atât bucuriile și succesele, cât și nevoile bisericii din România. O remarcă interesantă: în anul 1992, în Uniunea Română au avut loc peste 7.000 de botezuri, ceea ce înseamnă aproape 20 de botezuri pe zi! Se repetă această experiență și în anul 1993?

La încheierea lucrărilor Comitetului, toți participanții au transmis salutări cordiale întregii frățietăți advente, cu dorința ca, în cât mai scurtă vreme, comitetele să se țină în Noul Ierusalim.

Nelu Dumitrescu

Recunoștință și Consacrare

V.D. Coja
pastor pensionar

In Sabatul de la 30 octombrie 1993, a avut loc inaugurarea Casei de Rugăciune „Noul Grant“ din București.

Cuvântul prezentat vineri seara de către fratele P. Teofil, trezorerul Conferinței Muntenia, a impresionat profund inimile celor prezenți, îndemnându-i la smerenie și încredere în puterea mântuitoare a îndrumării divine.

La această sfântă sărbătoare de mulțumire și consacrare, în Sabat dimineața, la serviciul divin, au fost prezenți membri din comunitățile din București și din alte comunități din provincie și invitați.

La începutul programului, fr. Aldea Traian, pastorul comunității, a făcut un scurt istoric al

Comunității Grant, după care a luat cuvântul fr. Cristescu, director cu evanghelizarea și activități ale bisericii, de la Uniune, fost pastor al comunității în perioada demolării Casei de Rugăciune Grant. Acesta din urmă a subliniat ocrotirea divină în perioada apărării de către credincioși a zidurilor sanctuarului lor, pe care probabil îl prețuiau mai mult decât viața lor, precum și în perioada ridicării și funcționării Casei de Rugăciune și comunității Cort - subliniind prosperitatea spirituală.

Despre perioada lucrărilor a vorbit fratele T. Niculescu, animator și susținător al demarării acestei construcții în perioada cât a fost președinte al Conferinței Muntenia. Fratele Bălașa, prezbiter al Comunității

Maranatha din București, a dat citire textelor Scripturii, adecvate ocaziei. Din cele rostite de fr. Dan Stroescu, prezbiter al Comunității Cort, reținem următoarele:

„Nimic nou sub soare. Istoria se repetă, derulând aceleași lecții cu aparență de unicat... și uităm lesne ceea ce învățăm anevoios. În trecutul îndepărtat, vinovăția poporului Israel l-a dus în robia babiloniană, suportând multe umilințe și mari amărăciuni. Iar cu aproximativ 2.500 de ani în urmă, cei care au luat parte la inaugurarea Templului rezidit „au adus multe jertfe“ în urma trezirii la o nouă viață spirituală.

Azi, inaugurăm Grantul reconstruit după șapte ani. Nu-i oare primejdios ca tocmai acum,

în locul jertfelor convenite, să desconsiderăm importanța altarelor rugii noastre în familie - dimineața și seara? Nu este cazul să ne alarmeze faptul că lumina studiului zilnic al Cuvântului, ce mai pâlpâie încă,

„Când vor păcă-tui împotriva Ta, căci nu este om care să nu păcătuiască, ...dacă își vor veni în fire... dacă se vor întoarce la Tine și îți vor face cereri... și vor zice: 'Am păcă-tuit, am săvârșit fărâdelești, am făcut rău', dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor... ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor și fă-le dreptate: iartă popoului Tău păcatele făcute împotriva Ta“.

2 Cron. 6, 29-39

s-ar fi ivit posibilitatea construirii și înființării altor comunități, că ...aprecierea cum că dărâmarea Grantului - prin ea însăși - ar fi fost necesară, nu dezice oare pe bunul Dumnezeu care, timp de șase decenii, a ocrotit-o de toate bombardamentele, cutremurele și atunci când biserica noastră nu mai avea existență legală? Susținerea că această demolare a ve-

chiului Grant s-ar fi încadrat în voia divină nu limitează oare posibilitățile lui Dumnezeu la găsirea unei alternative? (Se știe că la data aceea, a conflictului deschis între autoritățile de atunci și biserică, a fost anulată aprobarea translatării Grantului, prin osteneala unui „credincios“ adversar al bisericii noastre.)

Menținerea aprecierii că el trebuia demolat pentru un bine viitor nu este oare în dezacord cu orientarea rugilor noastre de atunci pentru menținerea lui și nu aruncă oare un vot de blam asupra aceluia care au făcut zid de suflute pentru păstrarea zidurilor de cărămidă?

Ezra și cei asemenea lui au înțeles că dărâmarea Ierusalimului și restrîștea lor s-a datorat atitudinii rele în care au perseverat cei ce se considerau copii ai lui Dumnezeu și numai adevărata ascultare de Dumnezeu îi putea cruța de experiențe amare și umilitoare.

Nu-i oare de mirare că în ciuda acestei concluzii privind fostul nostru sanctuar - Grant - nu cutezăm să ne facem un scut providențial din întoarcerea noastră la adevărata ascultare de adevăr?

Pe de altă parte, nu înseamnă că noi nu avem ce ne reproșa privind trecutul..., îndreptându-ne și considerându-ne prea neprihăniți și că n-avem ce regreta, ce corija. Dacă ar fi astfel aceasta, ar însemna că starea noastră este mai mult decât jalnică? ... ori ... tocmai având în vedere imperioasa trebuință a înnoirii vieții noastre spirituale, am preferat ca în continuare

comunitatea noastră să poarte numele „Noul Grant“, cum și pentru păstrarea amintirii unei experiențe ce impune evitarea repetării ei, printr-o atitudine spirituală corespunzătoare.

Nu ne afectează idolii libertinajului? Să nu considerăm noi această ocazie a prezentării noastre înaintea lui Dumnezeu, ocazia reconsacrării noastre ca o jertfă vie și să pornim de aici la rezidirea noastră spirituală? Doamne, fie ca această imperioasă nevoie a reconsacrării noastre să se înfăptuiască cu noi azi, aici și acum.“

Fratele N. Dumitrescu, președintele Uniunii, a scos în evidență realitatea nevăzută, scara dintre cer și pământ, sprijin și ajutor, făgăduință și realitate în fața oricărui impas asemănător fugarului Iacov. Acesta căuta scăpare de consecințele vinovăției sale. Îmbibase cu rău țelul său bun și nu știa că Dumnezeu era acolo unde se afla el. S-a subliniat faptul că prezența lui Dumnezeu a constituit și constituie adevărata Betel. Prin rostiri solemne înaintea înălțării rugăciunii de consacrare precedată și urmată de prezentarea unor texte corespunzătoare ocaziei, texte prezentate de fratele Gh. Modoran, director al Conferinței Muntenia, solemnitatea consacrării Noului Grant a luat sfârșit, solemnitate marcată de prezența Duhului Sfânt.

Programul a fost completat cu poezii și imnuri, corul comunității fiind dirijat de fratele Tolici.

Ocazia aceasta festivă a fost salutăată de fam. G. Petrescu și

- continuare în pag.11 -

Proiecte Proiecte Proiecte Proiecte Proiecte

'94

A. Bocăneanu
secretar
Uniune

In Biserica Adventistă, la diferite nivele, toamna se adună comitetele. Este timpul când se examinează activitatea din anul care este gata să se încheie și se fac planuri pentru cel care urmează. Pentru ca liniile de forță ale proiectelor să se transmită în mod firesc, mai întâi este Comitetul de toamnă al Conferinței Generale, despre care ați putut citi un raport în ultimul număr al revistei. Urmează Comitetul Diviziunii Euro-Africa, despre care veți citi în acest număr, Comitetul Uniunii de Conferințe, prezentat în aceste pagini, și comitetele Conferințelor, despre care, cu mici excepții, nu citiți nicăieri, dar care, de fapt, conține cel mai mult, pentru că ele transmit mișcarea la nivelul comunităților. Acolo, prin ceea ce fac credincioșii, slujbașii și pastorii, se decide dacă este o conducere eficientă sau una decorativă, de protocol.

În zilele de 25 și 26 noiembrie 1993, la București, în Comunitatea Popa Tatu, s-a desfășurat ședința de sfârșit de an a Comitetului executiv al Uniunii, alcătuit din președinții Conferințelor, slujbașii de la Uniune și cinci membri laici, care acum au participat pentru prima dată: sora Silvia Popa din comunitatea Roșiori de Vede, Teleorman, și frații Remus Bența din comunitatea Nazna, Mureș, și Pavel Popa din comunitatea Brăila, pe lângă cei doi aleși anterior: Petre Blaj din

comunitatea Tecuci, Galați, și Teodor Tulbure din comunitatea Măderat, Arad.

Am avut privilegiul să-i avem printre noi pe fr. Edwin Ludescher, președintele Diviziunii Euro-Africa, și pe fr. Jean-Luc Lezeau, de curând numit trezorier asociat al Diviziunii, cu răspundere specială pentru țările din centrul și estul Europei.

În dimineața zilei de 25 noiembrie a.c., fratele Ludescher ne-a vorbit, cu vigoarea-i binecunoscută, despre pasajul din Matei 8, 23-27. Aici se află patru contraste izbitoare:

1. Furtuna dezlănțuită și calmul desăvârșit produs de intervenția lui Isus.
2. Ucenicii copleșiți de panică și Isus care doarme liniștit în aceeași corabie.
3. Necredința ucenicilor și încrederea deplină a lui Isus în Tatăl.
4. Ucenicii încă nesiguri cu privire la Isus, după cum arată întrebarea lor: „Ce fel de om este acesta?” (v. 27) și autoritatea cu care Isus Se manifestă ca Stăpân al elementelor dezlănțuite și al ființelor înspăimântate.

Aceleași patru contraste se pot descoperi adesea în viața și în slujirea noastră. Cu cât privim mai mult la ucenici, cu atât ne recunoaștem mai bine pe noi înșine. La fel ca ei, deși am pornit la drum la porunca lui Isus, în momentele critice uităm de prezența Sa. Atunci trebuie să facem drumul înapoi și să ne

îndreptăm spre Isus, abandonând eforturile noastre și aruncându-ne cu totul de partea încrederii în El. „A avea încredere în Dumnezeu înseamnă să taci când El vorbește și să stai liniștit când El lucrează“ (Helmuth Thiellicke).

O parte importantă a agendei primei zile a fost raportul prezentat de fr. Dumitrescu și de fiecare dintre președinții Conferințelor. În primele trei trimestre ale anului 1993, au intrat în biserică 4.359 persoane, iar de la începutul anului 1991, un total de 17.160 de persoane. Numărul comunităților a ajuns la 924 și în multe locuri se finalizează construcțiile realizate cu atâta sacrificiu.

Rapoartele fraților de la Conferințe au fost plasate în contextul programului Misiunea Globală, salutând cu bucurie faptul că, în zeci de localități, noi suntem acum prezenți și activi, privind cu nerăbdare înainte, ca să facem cunoscut adevărul prezent în numeroasele localități care ne așteaptă.

Mai mult timp a fost consacrat dezbaterii unui document pregătit de comitetul local cu titlul „Declarație privind strategia Uniunii, 1994-1995“, care schițează principalele direcții de acțiune pentru perioada rămasă până la sfârșitul mandatului actual. Acest document reprezintă rodul unui timp special de studiu, rugăciune și dezbateri și este, într-un fel, o reacție față de pericolul de a ne lăsa prinși în vârtejul activităților curente, fără timp suficient pentru reflecție și planuire pe termen lung.

Materialul a fost dezbătut pe larg și a fost revizuit și adăugit, după care a fost votat. El se publică separat și se recomandă comitetelor Conferințelor și comunităților să elaboreze planuri de viitor, în contextul acestui document.

Apoi, agenda a urmărit, pe rând, departamentele care au prezentat rapoarte pentru 1993 și planuri pentru 1994. În cadrul Asociației Pastorale, a fost revăzut proiectul general al anului evanghelistic 1993-1994, „Anul Profeției“.

Departamentul Activității laice (fr. Lucian Cristescu) a prezentat cu raport cu privire la activitățile în favoarea deținuților din închisori și o informare privind Școala misionară de voluntari, care angajează în

prezent, în 16 centre, mai multe sute de laici, într-un program susținut de pregătire, pentru activități evanghelistice de diferite trepte. Acest program promite că va împlini o lipsă serioasă în activitățile de până acum, și anume va echipa un mare număr de laici bine informați și motivați pentru lucrare individuală sau de sprijin, așa încât planurile Uniunii și Conferințelor să nu se destrame la trecerea de nivelul comunităților.

Timpul acordat și intervențiile repetate ale fr. Ludescher au marcat interesul major acordat Departamentului de Tineret (fr. Ion Buciuman), cu retrospectiva programului MARTA '93 și prezentarea programului DANIEL '94. În numărul viitor, aceste activități vor fi prezentate în mod special.

Departamentul Isprăvniceii (fr. Viorel Dima) a supus dezbaterii un document pregătit de Conferința Generală, privind isprăvniceia, sacrificiul și autonomia financiară, care va fi discutat

cu pastorii și va sta la baza unei abordări mai curajoase a subiectului isprăvnicie, care cuprinde aspectele vieții, toate resursele și darurile primite de la Dumnezeu.

Departamentul Familiei (fr. Adrian Bocăneanu) a subliniat ocaziile de slujire pentru biserici și societate, pe care le va oferi anul 1994, declarat de ONU Anul Internațional al Familiei.

Departamentul Comunicații (fr. Lazăr Forray) a avut un raport foarte încurajator al stațiilor de radio: deja se transmit programele noastre pe unde ultrascurte, 2-3 ore pe zi, la Brașov și Constanța în curând se va începe la București și apoi la Timișoara.

Departamentul Libertății Religioase (fr. Viorel Dima) a prezentat câteva reușite în acest domeniu, cum ar fi modificarea unor date de examene pentru asistenți principali și asigurarea din partea Ministerului Învățământului că examenele programate de minister nu vor mai fi niciodată în zilele de sâmbătă.

A fost prezentat al doilea număr al revistei Conștiință și Libertate și s-au făcut planurile pentru organizarea, în primăvara anului 1994, a primului Congres al Libertății Religioase în România.

Departamentul Sănătate (fr. Adrian Bocăneanu) a prezentat un raport al Congresului Medicilor Adventiști de la Cluj, 8-10 octombrie, care a fost o excelentă ocazie pentru a fi cunoscuți (evenimentul a fost prezentat în două emisiuni, pe postul România Actualități,

două emisiuni la TV Cluj și în diferite ziare) și a contribuit la consolidarea convingerilor și practicilor corecte de viață și tratament pentru marele și valorosul corp de medici și cadre medicale din biserica noastră.

Un eveniment important, în toamna anului 1994, va fi cursul de formare de instructori pentru celebrul program al bisericii, de abandonare a fumatului. Dr. Stoy Proctor, autorul celei mai recente versiuni a acestui curs, se va afla în luna octombrie 1994, timp de zece zile, la noi și, probabil, va conduce și un program propriu-zis de abandonare a fumatului.

A fost prezentat un document cu privire la alimentația vegetariană, pregătit de Consiliul de Nutriție al Comitetului

Recunoștință

și

Consacrare

- urmare din pag.8 -

C. Coconcea, fr. C Balotă și A. Doroftei din diaspora românească, în numele celor ce au contribuit la zidirea acestui locaș.

Fr. Rene Stoica a pus suflet și competență în buna funcționare a mijloacelor tehnice cu care este dotată sala.

După-amiază, sora Carmen Stoica a condus un program muzical de recunoștință și laudă la adresa lui Dumnezeu. Mai bine de 70 de copii ai comunității, bine educați muzical, inimoși și plini de bucurie, au prezentat imnuri cântate de voci cristaline și nevinovate pentru slava Celui Atotputernic.

Conferinței Generale. Acesta face parte dintr-o serie de opt declarații de poziție ale acestui organism alcătuit din experți și prezintă avantajele unei diete vegetariene echilibrate. În viitor, vom publica aceste declarații de mare valoare într-un timp critic pentru noi, când: a) idei contradictorii cu privire la alimentație produc derută între membrii bisericii, b) criza economică și alimentară afectează și descurajează pe mulți să nu creadă în posibilitatea progresului și c) se formează noi deprinderi alimentare, cu o producție și o piață de desfacere care vor corespunde noilor gusturi.

ADRA (fr. Ion Buciuman) este în curs de dobândire a unui statut juridic care să-i permită să acționeze mai eficient. Perioada de criză este considerată trecută și ADRA se va concentra în principal asupra unor proiecte de dezvoltare. În același timp, trebuie să ne pregătim să depășim mentalitatea de primitori pasivi ai ajutorului și să dezvoltăm resursele proprii ca să devenim noi înșine donatori față de cei în mai mare criză decât noi.

Un punct foarte important al agendei este: stabilirea bugetului Uniunii pentru anul următor și revizuirea salariilor și a tuturor drepturilor de personal. De asemenea, s-a făcut ultimul pas în procesul de adoptare a regulilor bisericii mondiale privind calcularea pensiilor pentru foștii angajați ai bisericii.

Între ultimele puncte de pe agendă, care au fost discutate

(căci nu toată agenda a putut fi parcursă) s-au aflat: informații în legătură cu sesiunea Conferinței Generale de la Utrecht, Olanda, 1995, și a 150-a aniversare a renașterii advente din 1844. Cu ocazia acestui eveniment, fr. Ludescher se va afla în țara noastră.

Vineri la amiază, comitetul s-a încheiat.

În Sabat, fr. Ludescher a participat la servicii divine la comunitatea Noul Grant din București și la cea din Câmpina, precum la serviciul de dedicare a noii Case de Rugăciune din Satu Banului, județul Prahova.

Fr. Lezeau a vizitat comunitatea Popa Tatu din București, două comunități noi din Ploiești și comunitatea Petroșani, Prahova.

Pregătirea unui comitet duce câteva săptămâni, el se desfășoară într-o zi sau două, dar hotărârile luate înseamnă acum foarte multă organizare, rugăciune și muncă sârguincioasă. Dumnezeu care ne-a ajutat să înțelegem voia Sa pentru noi ne va conduce și la împlinire, spre slava Sa.

Adrian Bocăneanu

IN MEMORIAM

„Un glas zice: 'Strigă!' Și eu am răspuns: 'Ce să strig?' Orice făptură este ca iarba...”

Cu firească ezitare și cu durere în suflet, aducem la cunoștința frățietății încetarea din viață, la Sibiu, a pastorului Florea Alexandrescu.

Născut la 2 iulie 1916 în Buzău, unde își petrece copilăria însușindu-și de timpuriu o meserie sănătoasă, are privilegiul de a auzi din adolescență chemarea Evangheliei, care a răsunit cu o deosebită claritate în sufletul său. Încurajat de Fr. Șt. Demetrescu, răspunde chemării ei, fiind botezat de acesta în comunitatea București-Labirint.

Peste puțin timp se dedică cu pasiune slujirii în „lucrarea de prim rang” a bisericii (colportajul) și parcurge bucurios, cu literatură, multe drumuri din sudul țării, în pofida multelor dificultăți ridicate de opoziția față de Evanghelia cea veșnică, în anii din preajma ultimului război mondial.

Căsătorit cu Ruxandra, alături de care străbate cea mai mare parte a vieții sale într-o conviețuire plină de afecțiune și devotament, cresc împreună pe Margareta, singurul copil în familie. Anii de după război i-au oferit ocazia să-și intensifice eforturile în minunata lucrare de colportaj, iar atunci când forțele ostile ei au interzis-o cu desăvârșire, dânsul a continuat să lucreze ca pastor al Evangheliei în diferite dis-

trict, fiind un timp și președinte al Conferinței Transilvania de Sud.

Fire energică, robustă, întreprinzătoare, optimistă, comunicativă, nu a încetat să-I slujească lui Dumnezeu nici atunci când vârsta a determinat pensionarea sa. Continuă să activeze ca prezbiter al Comunității Sibiu, oferind pâinea vieții ori de câte ori era solicitat, fără să se gândească la oboseală.

Rămas văduv, are bucuria de a o vedea pe fiica sa, Margareta, încheind legământul botezului. Se recăsătorește cu Ida, cu care conviețuiește doi ani în deplină armonie, până când sâmbătă, 13 martie 1993, dimineața, un accident de circulație îi curmă viața, în timp ce se deplasa spre a sluji unei comunități vecine. „A fost un om extraordinar”, afirmă soția, „dornic de a lucra pentru Domnul, mulțumit și totdeauna amabil. În plus, a luat din timp măsuri în vederea înființării unui așezământ pentru îngrijirea bătrânilor bisericii.”

Țintuit la pat de o discopatie lombară timp de câteva luni înainte de deces, a studiat și s-a rugat mai mult ca oricând, având ocazia de a-și revizui viața și mulțumind lui Dumnezeu pentru acest privilegiu asociat suferinței.

A fost condus la locul de odihnă de numeroși frați și surori, cuvântul de mângâiere fiind rostit de fr. pastori Zgonea V., Mișan C. și Istrate V.

„Ferice de aceia care, ...deși mor când nu se așteaptă, mor lucrând pentru Domnul.

V. Gheorghiță
pastor asistent

EVANGHELIA

UNICA SOLUȚIE PENTRU PROBLEMELE VEACULUI NOSTRU

Când citiți aceste rânduri, Congresul Evangheliei pentru Tineret va fi doar o amintire frumoasă. Micile neajunsuri sunt uitate și ne-au rămas doar visurile, așa cum au fost ele trăite la Politehnică și Polivalentă. Ce poate fi mai pe plac decât o rememorare a ceea ce a fost?

1. Presesiune animată, participare entuziastă, note bune la purtare

Există un anotimp al uceniciei - tinerețea. Nu putea fi un congres al tineretului fără o presesiune de instruire. Aceasta a avut loc în amfiteatrele Politehnicii și a devenit un adevărat eveniment atât pentru tineri și conducători, cât și pentru administrația gazdă. „Când se lasă umbra serii“ a răsunit în holul cel mare, transformându-l pentru câteva minute în templu.

Cei câțiva martori neavizați, din personalul de serviciu, au fost atât de emoționați de solemnitatea momentului, încât au avut impresia că participau la o „Missa Solemnis“ de la Notre Dame.

„Aveți un tineret excepțional“ au apreciat cadrele didactice aflate prin apropiere. „Cine a mai văzut atâta puritate și bun simț adunate laolaltă. Cine a mai pomenit fete să calce sfios și cu grijă să nu facă zgomot inutil, de unde atâta respect și cumințenie...“ „Vă invităm să veniți pe la noi de câte ori aveți asemenea ocazii“, ne-au spus „cei mari“ de la Politehnică.

Dar note mari s-au luat nu numai în hol sau pe culoar, ci și în sălile de cursuri. Cele 6-8 amfiteatre aflate la dispoziție au fost pline la fiecare din cele cinci serii de „atelier“, cum au început să li se spună seminariilor publice.

O adevărată armată de 800 de lideri de tineret, din comunitățile din toată țara și chiar de peste hotare, au urmărit peste 30 de „atelier“ susținute cu autentic elan tineresc de întreaga suflare a conducerii Uniunii, Conferințelor, Institutului Teologic și de invitați.

Președintele Uniunii, Nelu Dumitrescu, și-a prezentat cu trageră de inimă „Dialogul între Generații“. Este una dintre temele sale preferate. Secretarul Uniunii și totodată director al Departamentului Familie, Adrian Bocăneanu, a ținut să atragă atenția, foarte serios, băieților că „Măine vei fi soț și tată“. Lucian Cristescu, Departamentul Evanghelizare, considera „Evanghelia rațiunea de a fi“ și „Muzica, mod de comunicare“. Pentru șeful Comunicațiilor, ce putea fi mai important decât debutul său

cu seminarul „Comunicația, factor de relație interumană“. Directorul Departamentului de Tineret și-a expus temerile și speranța în „Asistența pastorală pentru tineret“ și în „A fi un conducător spiritual“.

Teologia adventistă în plină dezvoltare s-a făcut prezentă prin seminarul susținut de Adalbert Orban: „Curenți și orientări în teologia sistematică“. „Bătrânul“ Conferinței „Muntenia“, gazda, Petre Danci, preocupat cu seriozitate de „Transmiterea valorilor“, a subliniat cu convingere responsabilitatea bisericii față de „Moștenirea cea nestricăcioasă“ ce urmează să fie transmisă tinerei generații. Un alt „prezbiter“ de Conferință, Emilian Niculescu, de la Transilvania de Sud, actualizează nemuritoarea temă a „Neprihănitului prin credință“, pe care o aplica lucrării tineretului. Szas Ernest, secretarul aceleiași Conferințe, crede în „Evanghelizarea tineretului“ și se pronunță în consecință.

Nota proaspătă și plină de promisiuni, adusă de Cezar Luchian, cu „introducere în New Age“, avertizează împotriva noii mega erezii. „Aspecte ale muzicii religioase contemporane“, prezentate de Cezar Geantă, caută locul potrivit pentru cântul spiritual. Spontanul și volubilul Edy Constantinescu ne învață despre „Transmiterea valorilor creștine către necreștini“ și nu se poate abține de la un seminar de mare popularitate - „Educația sexuală“.

Leon Roman vrea să ne arate „Cum se începe un Club Advent

„IATĂ-MĂ,
TRIMITE-MĂ!“

Explo“, după care trece imediat la „Formula unu - grupele mici“. La ușa următoare, Romulus Chelbegeanu ne anunță „Vând video“ și publicitatea merge, întrucât este solicitat să reia prezentarea, pentru că e vorba despre tineretul adventist față în față cu filmul artistic. Gabi Dragoș, omologul de la Conferința Banat, umple sala pentru cei care doresc să facă „pași spre viața intimă“. Și se găsesc destui interesați. Gabriela Bardan de la Moldova ne învață „Cum să ne adresăm tinerilor“ și „cum să identificăm potențialii lideri“. Ceva mai relaxat, Zoltan Sallos ne arată cum putem înființa tabere, atrăgându-ne serios atenția că există „principii în organizarea taberelor“. Alături, Grig Leordean încearcă să dregă „Imaginea de sine“. Colegul său, Beniamin Roșca, de la Evanghelizare, prezintă stilul „Maranatha - bun la toate“ (passe partout).

Și aceasta nu este totul. În ziua a doua sosește Terry Lenoire, cu 30 de tineri din Elveția. Este ascultat cu viu interes în

seminarul „Croissance de l'Eglise“ („Creșterea bisericii“). Cu aceasta, garnitura e completă. Joi la prânz se încheie sesiunea. Participare entuziastă, note bune la purtare, se așteaptă vești despre roadele din câmp.

2. Seara deschiderii oficiale sau sfatul bătrânilor

Ne grăbim spre Polivalentă. Venim de pretutindeni. Suntem câteva mii deocamdată. Peste tot agitație, holurile devin neîncăpătoare, dar platforma se luminează și treptat se face liniște. Ni se spune „bun venit“ și, rând pe rând, delegațiile se prezintă. Nu poți să nu aplauzi. Bucuria vine din toate părțile și mai ales dinăuntru. Răspund la apel: Banatul, Oltenia, Moldova, Muntenia, Transilvania Nord, Transilvania Sud, Republica Moldova, Noua Iugoslavie, Elveția și Viena. E frumos și bine să locuiască frații împreună.

„După ce se așterne curat peste suflet un cânt...“, imnul Congresului, se produce surpriza serii, primul club al exploratorilor adventiști „Porumbelii albaștri“ de la Mislea poartă uniforme noi și ne încântă recitând cu patos și seriozitate fragmente din Evanghelia veșnică. Dar cine sunt aceștia și de unde au venit? Ei sunt foștii copii ai străzii și vin din necazul cel mare, dar și-au găsit un loc de odihnă vremelnică la Mislea, în așteptarea celei veșnice. „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne...“

Apoi am văzut așezându-se pe platformă niște scaune și „bătrânii“ au luat loc, pentru a

sta de vorbă despre „potențialul tineretului“. Leon Roman a venit înaintea lor și i-a încercat cu tot felul de întrebări îndrăznețe și incomode, dar „bătrânii“ au vorbit frumos și înțelept. Astfel a fost masa rotundă a președinților și a fost seara deschiderii oficiale a „Congresului Evangheliei pentru Tineret“, care s-a încheiat cu devoționalul fratelui Iosif Suciu, „Actualitatea vremurilor lui Ghedeon“, pecetluită cu mărturia grupei de rugăciune Transilvania de Nord.

3. Ziua a doua, în care lumea va ști mai mult

Dimineața de vineri pornește greoaie, după o seară obositoare și lungă, dar devoționalul fratelui Adam Engelhardt, președintele Conferinței Banat, și rugăciunea pe grupe ne mai înviorează puțin, pentru că urmează „Solia lui Ilie“, prezentată de președintele Uniunii, Nelu Dumitrescu, care este necesară și venită la timp. Al doilea plen aparține lui Lucian Cristescu, care ne demonstrează că „s-a împlinit vremea“, e deja târziu și trebuie să ne grăbim.

Pauza de prânz este scurtă, dar necesară, vineri după-amiază, la ora trei, Piața Unirii devine piața uimirii, pentru că acolo se adună peste 3.000 de tineri adventiști. Se distribuie materiale de prezentare vizuală: pancarte, baloane. Presa este prezentă și vrea să știe ce se întâmplă. Chiar și poliția care ne însoțește este impresionată de calitatea acestor tineri de excepție. Drumul spre Parcul Tineretului este străbătut cu voioșie și magistrală răsună de cântece și voie bună.

„Vrem să atragem atenția lumii că Evanghelia continuă să fie soluția pentru problemele veacului nostru, grăbit și incomod“ este declarația noastră oficială pentru reprezentanții presei. Apoi, puhoiul de tineri se răspândește în Parcul Tineretului, de unde adună „o tonă de gunoi“, cum avea să scrie „Evenimentul zilei“. „Vrem o lume

curată, vrem o lume mai bună și mai dreaptă“ este solia transmisă de acțiunea ecologică din Parcul Tineretului.

Când se lasă umbra serii, la Polivalentă sosesc noi oaspeți, printre care John Graz, directorul Departamentului de Tineret de la Diviziunea Euro-Africa, nu poate trece neobservat. Corul „Filadelfia“ de la Buzău ne

TOT MAI SUS...!

încântă, demonstrând că Evanghelia veșnică poate fi spusă și cântată chiar și pe țigănește.

Atenție, urmează Conferința Oltenia. Prima bucurie este noul născut al Conferinței, districtul Filiași, cu vești încurajatoare. La Roșiori, se pot obține cu greu 6.000 de puncte necesare pentru judecata viitoare, iar la Câmpulung, „ca roua îmbelșugată venim ca să-ți aducem dar“, se cântă și se recită lângă cruce. La Turnu-Severin, mărturia costă doi Florini. Popas la Curtișoara, comunitatea ultimei generații, cântec, modă și deșertăciune, „măi, măi, tinerii ăștia“, călătorii în străinătate și vizită la spital. La Peretu, evanghelizarea înseamnă 142 de botezuri și ploaie după trei luni de secetă.

Alexandria - flautistul figurant și guma de mestecat al tarul de seară, cu rugăciunea în trei cuvinte, superficialitate în vreme de maximă solemnitate. Oricum, grupe de lucrare ne salvează de la moarte spirituală sigură.

Corul din Elveția, în turneu umanitar - au strâns ajutoare pentru nevoiași, cântând, și au venit să ni le ofere încântându-ne. Astfel a fost ziua a doua, bogată și darnică, dar nu cea mai lungă.

4. Sâmbătă sau ziua cea mai lungă

Începem cu rugăciune sau mai bine zis cu un fel de rugăciune, împreună cu Leon în dialog cu cerul. Apoi, Școala de Sabat cu 5.000 de studenți și grupe de 6 pentru studiul biblic și părtașie. Totul conturat, strâns de povața părintească și

înțeleaptă a fratelui Moldovan, directorul Departamentului Școala de Sabat.

Raportul Conferinței Banat începe cu muzică, corul „Asaf“ din Arad. La Socodor, planuri, acțiuni, evanghelizare cu tineri și pentru tineri și primele roade la Virsand. Muzică și poezie creștină la casa de fete din Arad. Concurs de creație. Cei fără popularitate câștigă. Este drept și

„Cantus firmus“, completat cu rigoare, deschide serviciul divin desfășurat deja în afara timpului. John Graz ne asigură că „Voi nădăjdui necurmat“. E posibil, rămânând în Hristos, alegând conștient și hotărât să ne încredem în Cel care poate face mai mult decât îi cerem noi. Corul reunit Constanța, Roșiori, Târgu-Jiu, cu Nicușor Gheorghiuță, încheie dimineața de Sa-

O lume curată, mai dreaptă... mai bună!

creștinește. Stelian Avram din Pesca, după un an de credință, se remarcă în poezia locală. El este doar unul din cei 2.500 de tineri ai Conferinței.

Urmează Soponaru, cu comunitatea Ineu, experiențe, fapte, întâmplări, credință și roade, Măderat, Archiș, Beliu, cu mărturiile lor de viață. Oradea B punctează cu poezie în limba maghiară, iar Curtici cu poezia în limba română: „E timpul“. Maxim din Timișoara își spune experiența, apoi pastorul Varcuș ne arată botezul la Crișul Negru, Batăr sau Bihor. O tânără de 16 ani își invită prietenele la nuntă și câștigă două suflete pentru adevăr. „Cine a crezut în ce ni se vestise“, Isaia 53: diapozitive, muzică și declamație.

Pauză și sala se umple la capacitate maximă. Draperia din spatele platformei se coboară și tinerii umplu până la refuz Polivalenta, uimită de atâta frumos și bine.

bat, supraextinsă mult după ora unu.

Programul de după-amiază începe cu imnuri de laudă: „Fii veșnic lăudat, Preasfinte Creator“, cu Agy și Mary de la Viena. John Graz lansează apelul și locul gol din fața platformei se umple de tineri. Nici chiar oaspeții oficiali nu se pot abține să ia o decizie pentru Evanghelia. Acum este timpul pentru mari hotărâri. Școala Sanitară din Brăila cântă „El m-a spălat“ și grupul bărbătesc Cuza-Vodă din Slobozia confirmă. Grand-Labirint ne promite solemn „În veacuri, cu zorii așa voi cânta“, „Ești pacea mea...“, „Isus m-a iubit“ și „Domnul iubește copiii cuminiți“.

Cine-s acești fericiți, în haine albe împodobiți? Sunt 80 de tineri care-și aniversează ziua nașterii din nou. Iată apa, ce mai lipsește? Nimic. Așa că se coboară câte trei, câte trei, cu solemnitate și sfială. Dar vai,

bazinul cedează, apa năvăleşte pe platformă și, în sală, diaconii acționează la timp pentru a mai opri suficientă, astfel încât, ultimii 20 pot fi botezați totuși.

Urmează Transilvania Nord: mărturii, coroane și zâmbete. Se citește scrisoarea unui surdomut din Valea Maramureșului: „Urechile mele au auzit Evanghelia, deschideți-vă și voi urechile pentru Isus“. Apoi, ca și la început, Republica Sic, cu trâmbițe sunătoare, cutremura Sionul și lumea. E frumos, înălțător și sărbătoresc. La tabăra de evanghelizare de la Abrud se cântă și se bate din palme: „Vrei și tu să mergi în ceruri cu Isus? O, da.“ La Baia Mare, cu televiziunea, biserica ajunge să fie cunoscută mai bine. În fiecare duminică dimineața, cele zece minute sunt așteptate cu drag de județele din jur. În sfârșit: „Vine Isus“.

Rugăciunea de seară cu John Graz. Orizontul de dincolo de marginea butoiului ne îmbie la speranță. Putem ajunge dincolo de cercul nostru strâmt. Tinerii se roagă, apoi Viorel Roșca și Marius Fudulu ne asigură: „Voi vedea pe Isus“.

A fost ziua cea mai lungă, cea mai binecuvântată, cea mai plină de zi, a fost ziua Sabatului.

5. Ziua închiderii, cu mirese și porumbei

Duminică dimineața se luminează viaa, dar nostalgică. Este ziua închiderii. Cântăm, ne rugăm și apoi Transilvania Sud are cuvântul. Grupul de la Târgu Mureș cântă „Voi vedea iubirea Lui“. Urmează un potop de date complete: 11.000 de credincioși, 8.000 de membri, 4.100 tineri, 3.362 de la 0 la 3 ani, 361 de la 4 la 7 ani, 787 de la 12 la 16 ani, 1.919 de la 16 la 30 de ani, 320 de botezuri de la începutul anului, 157 de tineri nou veniți. „Amicus Cristi“ ajută la pătrunderea Evangheliei în locuri noi.

Vin exploratori în uniformă, urcă în pas de manevră și apoi se întorc la dreapta. Ne salută, ne încântă și apoi se retrag, iar „Amicus Cristi“ continuă: „Împreună vrem să fim cu Isus“ și apoi „Strigați din trâmbiță în Sion“. Tocmai din penitenciare vin două rugăciuni înregistrate pe audio casetă, iar cu o carte „Adevărata zi de odihnă“ se poate ajunge la Biblie și în Împărăție. Pantomima cu lumânări este semnificativă pentru ucenicii autentici. Frații Cioenaru de la Brașov demonstrează talent și măiestrie la cel mai înalt nivel, iar formația Brașovului cântă

frumos despre Domnul Hristos. Aici raportul se încheie.

Paul Folk, întorcându-se după o săptămână petrecută la Botoșani, ne îndeamnă convins să ne întoarcem la Bibliile noastre.

Conferința Moldova debutează cu cvartetul bărbătesc de la Bacău: „Du-mă Tu acasă“ și „Frunte de soare peste lume...“ Apoi, Gabriel Bardan înmânează flacăra Evangheliei aprinsă de Crăciun la Iași, împreună cu planurile și juruințele tineretului moldovean, care fac ocolul sălii în mod simbolic. Este voința celor 6.000 de tineri din Moldova și arată bine. La Focșani, biserica s-a dublat în doi ani, majoritatea fiind tineri, vreo opt sau nouă dintre ei trecând printr-o autentică prigoană pentru credință. Angelica și Dana sunt o mărturie. Ele ne solicită rugăciunile de mijlocire în necazurile prin care trec și ne asigură că nu se tem de cei care pot ucide trupul, dar nu pot ucide sufletul.

Vasilică a cunoscut credința de cinci luni, prin niște tineri care făceau sondaj de opinie, iar Silviu de 12 luni, pe când se pregătea să dea la facultate. La scrisoarea sa de apel, a primit peste o sută de scrisori, iar una

REINNOȚI-VĂ ABONAMENTUL LA "CURIERUL ADVENTIST"

NICI O COMUNITATE, NICI O FAMILIE FĂRĂ UN ABONAMENT LA

CURIERUL ADVENTIST

din ele i-a vorbit sincer despre Dumnezeu. Grupul din Tecuci cânta „Voi spune tuturor că Isus îmi este Salvator“.

Dan Apostol lucrează pentru Dumnezeu chiar și când imprimă tricouri pentru Congres. Maricica, una din lucrătoarele sale, ne declară: „Este o mândrie să fii adventist; așeară am hotărât să devin și eu“. Iolanda moște-nește concursul de memorizare a Bibliei de la veteranii din Piatra Neamț, în timp ce Asociația studentească „Amicus“ este un leac pentru singurătate și mărturie. Astfel că John Graz nu se poate stăpâni și adresează cuvinte de încurajare studenților.

Vin mirii și miresele. Se cântă, apoi mirii vorbesc. Sunt tineri și se bucură de miile de tineri care-i înconjoară. Apoi se prezintă: Samuel și Lenuța, Marinel și Florentina. Gabi Golea crede că zărește deja orașul de lumină, care îi răsare în gânduri, după care Dana Costin zăbovește puțin „În fața marilor porți“, iar cvartetul exclamă „Dragostea i-a unit, Osana“. Viorile lui Cristi și Adelin se alătură. Eugen Baciu ne atrage atenția „De nu așază El o temelie...“, după care duetul aduce „Un cânt frumos precum un soare-n asfințit“. Cornel Roman zice că „Nu-i de ajuns în viață iubirea“.

Adrian Bocăneanu exclamă plin de satisfacție: „Cu podoabe sfinte vine tineretul Tău la Tine ca roua“, „o, cât sunt de înfloritori“, „ca toiagul lui Aron, care a prins viață în chivot“. Ei... băieții și fetele noastre sunt cei mai optimiști de pe pământ.

Conferința Muntenia nu mai are timp pentru un raport, oricum, cei mai buni cedează întotdeauna. Totuși, „Filadelfia“ cu mandoline și iubire frățească ne aduce un salut de la cei 200 de membri care, deși au abia un an vechime, nu mai au loc în comunitate. „Grupele de rugăciune ne ajută să rămânem tari. La ora zece ne rugăm. Nu putem să trăim unii fără alții“. Iar Tănase Vadici, pastorul lor, care îi înțelege și pe țigănește, știe că ceea ce spun ei e adevărat.

Mirică era pictor de biserică. Acum însă își închipuie cerul în mod realist, pentru că a citit Biblia pe care o crede și ascultă, iar Gabriel, care cânta în biserică, acum o face din tot sufletul, dar nu după vechea slovă.

Directorii de tineret sunt invitați la platformă și li se oferă... porumbei. Pentru fiecare câte un cuvânt de suflet: „Totdeauna în frunte“, „O coroană pentru fiecare“, „Mereu mai sus“, „Cerul să fie aproape de oa-

meni“, „Fiți mesageri ai speranței“, „Fiți inundați de lumină“. Se invocă solemn: „Doamne, iartă-ne, dar vino“, apoi

ZBURAȚI PORUMBELI...

Și a fost astfel Congresul Evangheliei pentru Tineret.

Consemnează

pastor Ion Buciuman

JN BETLEEM...

De mii de ani se aștepta o clipă
Și oamenii mureau sperând la ea,
Din răsăritul nopții a apărut o stea,
Pe care magii au urmat-o-n pripă.

Și-n Betleemul fără importanță,
În stâna oilor plecate la pășune
Un Prunc sărac a apărut pe lume,
Din clipa-aceea lumii dând speranță.

Mulțimi de îngeri coborau din cer
Privind încrezători la Pruncul cel umil,
Nimic deosebit..., era doar un copil,
Fără coroană și fără de străjer.

Și toți în cer au început să cânte
Și-L laudau pe Cel iubit și veșnic,
Păstorii auzind veneau cu gândul pașnic,
Lăsându-și turma părăsită-n munte.

Și se-nchinau cu-adânc respect
La Copilașul care-a adormit
Părinții Lui cu grijă-au învelit
Plăpându-I trup, curat și-atâta de perfect.

Acesta-i Mielul care a venit
Trimis de Domnul pentru Mântuire.
Și clipa-aceea de caldă fericire
Ne-a dăruit o viață-n infinit.
Să Îl iubim
Ne spune El... Și-atât!

I. Afodorci

BEATRICE LOSPA - DE LA... REDACTOR ȘEF LA
REVISTA ANA... REDACTOR ȘI CRAINIC LA
„VOCEA SPERANȚEI“

AICI RADIO "VOCEA SPERANȚEI"

Singura rațiune de a fi a radioului adventist este aceea de a împlini făgăduința Domnului Isus Hristos:

„Și această veste bună despre Împărăție va fi predicată în toată lumea ca mărturie pentru întreaga omenire“ (Matei 24, 14 - Good News for Modern Man).

Prin intermediul radioului, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea depășește granițele și, într-un timp foarte scurt, „parcurge“ distanțe mari pentru a comunica Evanghelia oricărei ființe doritoare de mântuire.

Iată una din căile de împlinire a făgăduinței după care „va veni sfârșitul“. În sfârșit acasă!

Radioul adventist transmite speranță unei lumi fără speranță. Programele radio Îl prezintă pe Domnul Hristos ca fiind Răspunsul tuturor nevoilor, dilemelor și căutărilor omului. El este Speranța. Noi nu suntem decât vocea Sa. Îi mulțumim pentru această onoare și-L rugăm să ne învrednicească El cu voci clare, curate și calde.

Pentru că anul 1993 a marcat aniversarea a 70 de ani de emi-

Rom. 10, 14: „Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit?“

sie adventă, vă prezentăm pe scurt momentele cele mai importante ale acestei perioade:

- Anul 1993 marchează cea de-a 70-a aniversare a emisiunilor radio transmise de către posturi ce aparțin și sunt folosite de Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea.

- Primul post de radio adventist a început emisia de programe la Colegiul Misionar Emanuel - acum Universitatea Adrews - în Bierrien Springs Michigan, S.U.A., la data de 29 aprilie 1923.

• De-a lungul timpului, Biserica Adventistă a construit o întreagă rețea de posturi radio ce transmit pe unde medii și ultra scurte. Acestea variază ca mărime și zonă de acțiune, de la postul de evenimente speciale, ce transmite pe termen scurt în fiecare an dintr-o tabără adventistă din Noua Zeelandă, până la rețeaua de 12 posturi care acoperă multe din orașele importante ale Americii de Nord.

• De asemenea, un mare număr de stații radiofonice transmit în diferite țări ale Europei.

• Prima transmisie AWR-Europe a fost realizată la 1 octombrie 1971, când programe „Voice of Hope“ au fost emise de la Radio Trans Europe în Portugalia. De reținut este faptul că se puteau asculta emisiuni în peste 30 de limbi, chiar și în limba română.

• În următorii 10 ani, AWR-Europe a transmis programe la stații amenajate în Malta și Andora.

În mod curent, rețeaua AWR (Adventist World Radio) transmite pe unde scurte din 6 țări:

- AWR-Europe
- AWR Italia
- AWR-Rusia
- AWR Rusia
- AWR-Asia
- KSDA S.U.A.
- AWR-Africa
- AFRICA Gabon

- AWR-America
- TIAWR Costa Rica
- AWR America Latină
- TGMU Guatemala

Prima transmisie internațională a avut loc la 1 octombrie 1971 din localitatea Sines, Portugalia. Și în această zi, istorică pentru radioul adventist, a avut loc și prima transmisie în limba română. S-au împlinit astfel deja 22 de ani de emisie în limba română.

Radio Adventist Mondial (AWR) folosește în momentul de față următoarele stații:

- AWR-Europa cu centrul operațional în Forlì, Italia
- AWR-Asia, localizată în Agat, Guam

- AWR-America Latină, situată în Costa Rica
- AWR-Africa, cu centrul operațional în Abidja, Coasta de Fildeș
- AWR-Rusia (Moscova, Ecaterinoburg, Damara, Novosibirsk).

În total, sunt folosite 17 emițătoare care emit săptămânal 1135 de ore în 35 de limbi.

Și o veste de ultimă oră: de la 1 ianuarie 1994, AWR-Slovacia (22 de ore de emisie zilnică, în mod special pentru țările arabe!).

Prin harul Său, Radio „Vocea Speranței“ - România, a parcurs și-n anul 1993 un drum presărat cu împliniri.

În primul rând, am obținut încă trei licențe radio pentru orașele Brașov, Constanța și Timișoara. În toate aceste localități, frecvențele sunt alocate în partaj după cum urmează:

- Brașov (68,24 MHz.)
- Radio „Vocea Speranței“, zilnic: 12-13 și 0-1 marți, joi, duminică 19-20.
- Radio 1 Brașov („Brutus“ SRL) în restul timpului.
- Constanța (89,40 MHz.)
- Radio „Vocea Speranței“, zilnic 12-13 și 19-20.
- Radio Uniplus (Uniplus Multimedia SRL) în restul timpului.

BIANCA TIMȘA ȘI GABRIEL GEDO, REDACTORI
ȘI CRAINICI DE BAZĂ LA „VOCEA SPERANȚEI“

că și eficiența este pe măsură! Nu uitați! Radioul ajunge acolo unde este greu să pătrunzi în mod obișnuit! El este o campanie de evanghelizare pe termen lung!

Iată câteva din răspunsurile ascultătorilor noștri:

● Bociu Iulian, 15 ani, Brașov - „Programul muzical este splendid, dându-le posibilitatea celor îndrăgostiți de muzică „grea“ să audieze operele preferate sau altele mai noi (...). Programul de după-amiază este la fel de bun... Este foarte educațional și interesant, abundență de curiozități și fapte reale din domeniul științei.“

● Micu Florentina, 11 ani, Ialomița - „Am auzit vorbindu-se la radio despre Isus Hristos și vresau să știu mai multe despre El... Dacă aveți cărți religioase, vă rog să mi le trimiteți pe adresa...“

● Ungureanu Liviu, 25 de ani, Tg. Jiu - „Biblia este la loc de cinste în casa mea, am citit și câteva cărți de yoga, dar simt că ceva nu merge. De aceea, încerc să comunic cu dumneavoastră și aș dori să-mi răspundeți la câteva întrebări.“

● Iulia Drăghici, Dâmbovița - „Dragi prieteni, am avut ocazia să ascult o casetă minunată, cu o muzică divină. De aceea, vă rog să îmi trimiteți și mie...“

● Oprea Daniel, 16 ani, Argeș - „Vă ascult în fiecare zi emisiunea dumneavoastră care, deși e cam scurtă, îmi face o deosebită plăcere...“ La toate posturile în limba română se vorbește despre război, atente, accidente, pierderi de vieți omenești și multe altele. Numai postul „Vocea Spe-

● Timișoara (89,70 MHz.)
- Radio „Vocea Speranței“, zilnic 12-13 și 17-18.

- Radio „Europe Nova“ (Dacia RTV Europe Nova S.A.) în restul timpului.

● București (94,2 MHz.)
- Radio „Vocea Speranței“, zilnic 11-13.

- Radio „Vocea Evangheliei“, zilnic 13-15 (Alianța Evanghelică).

- Radio Total (Expresiv S.R.L.) în restul timpului.

La Brașov, emitem deja o oră, zilnic. La ora când citiți aceste rânduri, cu siguranță am început să emitem la Constanța și, probabil, la București. Buletinul de informare mondial AWR-Curent menționează că România este prima țară din Europa de Est care obține o frecvență radio, fiind un „deschizător de drum“.

Două sunt motivele principale pentru care începutul unei emisii durează mai mult decât se așteaptă mulți frați:

1. Construirea unei stații proprii sau găsirea unui partener de emisie necesită câteva luni de zile (Consiliul Național al Audiovizualului a stabilit 18

luni de la acordarea licenței de emisie, ca termen limită pentru începerea emisie. Legea ne obligă astfel să începem emisia la București înainte de iunie 1994, la Constanța înainte de ianuarie 1995, iar la Timișoara, cel târziu în aprilie 1995. Sperăm însă să anticipăm aceste termene așa cum am reușit la Brașov.)

2. Odată începută emisia, nu te mai poți opri. Aceasta înseamnă să ai o fonotecă bogată în programe și muzică. (O moară, ca și o stație de radio, nu o poți porni numai pentru un sac de grăunțe!)

Prin credință, vedem în viitor o rețea de stații locale, care să acopere majoritatea orașelor principale din România. Ca lucrul acesta să fie posibil, avem nevoie de viziunea dumneavoastră (vă rugăm să ne trimiteți sugestii și de rugăciunile dumneavoastră (scrieți-ne! Ne simțim atât de bine când aflăm că vă rugați pentru noi!) De asemenea, avem nevoie de sprijinul dumneavoastră financiar pentru proiecte care sunt într-adevăr costisitoare, dar credem

RENÉ STOICA - INGINER DE SUNET
„UN VIS S-A ÎMPLINIT... RĂMÂNE ACELA DE A EMITE ÎN DIRECT (LIVE)

ranței“ vorbește despre dragoste, înțelegere între oameni, despre Isus Hristos și jertfa Sa. Acesta este motivul pentru care îmi place să vă ascult...”

• Popa Olavia, Timiș - „Am reușit, în seara de 25 IX 93, să ascult la radio emisiunea creștină pe care o transmiteți și mi-a plăcut cum s-a vorbit despre credință. V-aș ruga foarte mult ca, în limita posibilităților, să putem ține legătura, pentru a putea să-L cunosc și eu mai bine pe Dumnezeu. Aș vrea să știu ce trebuie făcut ca să-L urmez așa cum o cere Sfânta Scriptură...”

• Ioan Cobcear, Cluj - „Sunt un ascultător fidel al emisiunilor „Vocea Speranței“ (...) Mă aflu în perioada căutărilor și a întrebărilor, și aș avea nevoie de unele cărți care să mă ajute în lămurirea problemelor mele.”

Pentru cei aflați la distanțe mai mari de stațiile locale de radio unde vom emite, vă amintim că puteți asculta „Vo-

cea Speranței“ pe unde scurte. Programele transmise, începând cu 1 octombrie 1993, zilnic între orele 18-19, pe lungimea de undă de 49 m, sunt realizate în studioul din București. Pentru că uneori programul suferă modificări care nu depind de noi, vă rugăm să păstrați legătura cu Conferința din care faceți parte. Acolo, noi vom comunica imediat orice modificare.

Mulțumim Domnului pentru har fără hotar.

Mulțumim tuturor acelor care au îndrăznit să viseze că într-o bună zi vom avea un post de radio adventist și în România. Ne-ați ajutat să avem o viziune. Mulțumim acelor care se roagă pentru noi. Ne ajutați să înțelegem că înțelepciunea și puterea vin de sus. Mulțumim tuturor celor ce ne sprijină financiar. Sacrificiul lor ne ajută să păstrăm mereu vie în mintea noastră jertfa Sa cea minunată.

În numele echipei Radio „Vocea Speranței“,

Daniel Nae
director

Adresa: Radio „Vocea Speranței“, CP 34-1, București.

„Spiritul adevăratului păstor este acela al uitării de sine. El se pierde din vedere pe sine pentru a putea săvârși lucrările lui Dumnezeu. Prin predicarea Cuvântului și prin lucrarea personală în casele oamenilor, el le cunoaște nevoile, durerile și cercările lor; și, conlucrând cu masele, Purtător de Poveri, el împărtășește întristările lor, îi mângâie în durerile lor, potolește foamea sufletului lor și le câștigă inimile pentru Dumnezeu. În această lucrare, slujitorul este însoțit de îngerii cerului și el însuși este învățat și luminat în adevărul care înțelepțește spre mântuire.“ (A.A./527).